

Prima instanță - (Judecătoria Cahul, sediul Taraclia) S. Uzun

Instanța de apel - (Curtea de Apel Cahul) V. Movilă, E. Dvurecenschii, N. Veleva

ÎNCHEIERE

21 februarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
judecători

Julia Sîrcu
Galina Stratulat
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Ispan-Lux”,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată înaintată de Organizația Particulară de Detectiv și de Pază „Muromeț” Societate pe Acțiuni împotriva Întreprinderii cu Capital Străin „Ispan-Lux” Societate cu Răspundere Limitată privind încasarea datoriei,

împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 07 decembrie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Ispan-Lux” și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Cahul, sediul Taraclia din 23 mai 2017,

c o n s t a t ă :

La 05 aprilie 2017, Organizația Particulară de Detectiv și de Pază „Muromeț” Societate pe Acțiuni s-a adresat în instanța de judecată, cu cerere de chemare în judecată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Ispan-Lux” solicitând încasarea datoriei în mărime de 143000 lei și a dobânzii de întârziere în mărime de 5110,20 lei.

În argumentarea acțiunii a reiterat că la 14 iulie 2015 între Organizația Particulară de Detectiv și de Pază „Muromeț” Societate pe Acțiuni și Întreprinderea cu Capital Străin „Ispan-Lux” Societatea cu Răspundere Limitată a fost încheiat contractul privind acordarea serviciilor de pază.

Conform prevederilor contractuale clientul a transmis, iar paza a primit valorile materiale și tehnica care se păstrează pe suprafețe deschise, depozite și alte obiecte. Obiect al contractului a constituit serviciile de pază, fiind numite ca obiectul de pază cu indicația cerințelor spre destinația tehnică a obiectului de pază și planul schițat a pazei cu perimetrul clădirilor, depozitelor și teritoriul întreprinderii.

Prin contractul încheiat, părțile au stabilit și modalitatea de plată a serviciilor prestate, care prevede că pentru paza bunului clientul achită pazei remunerarea în sumă de 13500 lei, pentru un post.

Reclamantul relevă că începând cu 01 noiembrie 2016 pârâtul nu și-a onorat obligațiunile contractuale și astfel la 01 aprilie 2017 datoria acestuia constituie suma de 143000 lei, la fel și dobânda de întârziere în mărime de 5110,20 lei pentru

neexecutarea obligațiilor de plată în termenii prevăzuți de contract.

În drept acțiunea a fost întemeiată în baza art. 512, 541,572,971, 602,619 din Codul civil.

Prin hotărârea Judecătoriei Cahul, sediul Taraclia din 23 mai 2017, cererea de chemare în judecată înaintată de Organizația Particulară de Detectiv și de Pază „Muromeț” Societate pe Acțiuni, a fost admisă integral.

S-a încasat din contul Societății cu Răspundere Limitată „Ispan-Lux” în beneficiul Organizației Particulare de Detectiv și de Pază „Muromeț” Societate pe Acțiuni datoria în mărime de 143000 lei, dobânda de întârziere în mărime de 5110,20 lei și cheltuieli de plata taxei de stat în mărime de 4443,30 lei, în total suma de 152553,50 lei.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond a constatat că Societatea cu Răspundere Limitată „Ispan-Lux” nu a respectat prevederile contractuale stabilite de părți și anume nu a achitat pentru serviciile de paza de care a beneficiat, la data stabilită. Serviciile acordate au fost confirmate prin actele de predare-primire și facturile semnate de părți.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 06 iunie 2017, Societatea cu Răspundere Limitată „Ispan-Lux” a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Cahul, sediul Taraclia din 23 mai 2017, solicitând casarea hotărârii menționate și respingerea cererii de chemare în judecată înaintată de Organizația Particulară de Detectiv și de Pază „Muromeț” Societate pe Acțiuni.

Prin decizia Curții de Apel Cahul din 07 decembrie 2017, s-a respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Ispan-Lux” și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Cahul, sediul Taraclia din 23 mai 2017

La 20 decembrie 2017, Societatea cu Răspundere Limitată „Ispan-Lux” a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 07 decembrie 2017 și a hotărârii Judecătoriei Cahul, sediul Taraclia din 23 mai 2017, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârilor instanțelor ierarhic inferioare și transmiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel.

În motivare, a indicat că decizia instanței de apel este neîntemeiată, instanța a apreciat arbitrat probele prezentate, a interpretat în mod eronat legea materială și procesuală.

Cu referire la aplicarea eronată a legii materiale recurentul a menționat că la materialele cauzei lipsesc careva probe veridice și pertinente care ar confirma cu certitudine argumentele intimatului referitoare la încasarea sumei de 23000 lei cu titlu de datoriei și la calcularea dobânzii de întârziere.

Cu referire la aplicarea eronată a legii procesual civilă, recurentul a indicat că apelul a fost examinat în lipsa acestuia, chiar dacă apelantul a solicitat instanței schimbarea datei examinării apelului din motivul imposibilității prezentării la data stabilită de instanța de apel, în acest sens fiind anexate documente justificative.

Recurentul consideră că prin ignorarea cererii de schimbare a datei examinării apelului, instanța de apel nu a asigurat contradictorialitatea procesului, a lipsit apelantul de dreptul la apărare și dreptul al un proces echitabil și astfel ultimul nu a avut posibilitatea de a formula observațiile sale.

La 06 februarie 2018, Societatea cu Răspundere Limitată „Ispan-Lux” a depus recurs suplimentar.

A invocat că la examinarea apelului instanța de apel a încălcat prevederile art.130 din Codul de procedură civilă și nu a dat o apreciere corectă și justă pretenției

reclamantului, temeinicii formării datoriei și perioada pentru care aceasta se solicită. Reclamantul nu a prezentat nici o probă într-un susținerea pretențiilor formulate.

Susține că instanța de apel a încălcat prevederile art. 240 și 390 din Codul de procedură civilă, ignorând să se pronunțe asupra tuturor circumstanțelor și problemelor de drept și de fapt.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Cahul a pronunțat dispozitivul deciziei la 07 decembrie 2017.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recurentul a declarat recurs la 20 decembrie 2017, respectiv în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Întreprinderea cu Capital Străin „Ispan-Lux” Societate cu Răspundere Limitată nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Întreprinderea cu Capital Străin „Ispan-Lux” Societate cu Răspundere Limitată.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Iulia Sîrcu

judecători

Galina Stratulat

Dumitru Mardari

